

İli ki Doyumunun Mükemmeliyetçilik ve Güven Aracı, İyileştirme Yordanası,

Prediction of Relationship Satisfaction through Perfectionism and Trust

Gözde ENSOY**, Esra ASICI***, Fatma Ebru KIZ****

• Geliş Tarihi: 17-08-2018 • Kabul Tarihi: 24-01-2019 • Yayın Tarihi: 22-05-2019

Öz

Bu ara tırmada üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde mükemmeliyetçilik ve güven düzeyinin ilişki doyumu düzeyini yordama rolü incelenmiştir. Ara tırmanın katılımcıları, hali hazırda romantik bir ilişki içinde olan 325 üniversite öğrencisi olmuştur. Veriler ilişki Doyum Ölçeği, Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik Ölçeği, İlişkilerde Güven Ölçeği ve kişisel bilgi formu aracılığıyla toplanmıştır. Analizlerde aritmetik ortalama, Pearson korelasyonu ve çoklu doğrusal regresyon analizi teknikleri kullanılmıştır. Bulgulara göre, ilişki doyumu ile kendine yönelik mükemmeliyetçilik ve ikili ilişkilerde güven arasında pozitif yönde; diğerlerine yönelik mükemmeliyetçilik arasında ise negatif yönde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ilişki vardır. Çoklu doğrusal regresyon analizi sonuçlarına göre; kendine yönelik mükemmeliyetçilik, diğerlerine yönelik mükemmeliyetçilik ve ikili ilişkilerde güven ilişki doyumu düzeyindeki değişimin %33.3'ünü açıklamaktadır. Kendine yönelik mükemmeliyetçilik ve ikili ilişkilerde güven düzeyinde meydana gelen artış, ilişki doyumu düzeyinin artmasına katkı sağlarken; diğerlerine yönelik mükemmeliyetçilik düzeyinde meydana gelen artış, ilişki doyumu düzeyinin azalmasına yol açmaktadır. Elde edilen bulgular ilgili literatürle, tartışılarak öneriler sunulmuştur.

Anahtar sözcükler: ilişki doyumu, mükemmeliyetçilik, güven, ikili ilişkiler, üniversite öğrencileri

Atıf:

ensoy, G., Asıcı, E. ve Kız, F.E. (2019). İlişki doyumunun mükemmeliyetçilik ve güven aracılığıyla yordanası. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 46, 230-249. doi: 10.9779/pauefd.454315

* Bu ara tırma Nisan 2018'de III. INES Uluslararası Eğitim ve Sosyal Bilimler Kongresinde sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

** Arş. Gör., Uşak Üniversitesi, ORCID: 0000-0003-1420-5771, gozde.sensoy@usak.edu.tr

*** Dr. Öğr. Üyesi, Kilis 7 Aralık Üniversitesi, ORCID: 0000-0003-0872-9042, esraasici@kilis.edu.tr

**** Prof. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, ORCID: 0000-0003-4381-1658, ebru.ikiz@deu.edu.tr

Abstract

In current study, the predictive role of perfectionism and trust in romantic relationships in the relation satisfaction of college students was investigated. The participants were 325 college students who have had a romantic relationship. Data was collected by Relationship Assessment Scale, Perfectionism in Romantic Relations Scale, Dyadic Trust Scale and a questionnaire. Data was analyzed by mean, Pearson Correlation and multiple lineer regression analysis. According to the results, there was positive relationship between relationship satisfaction, self-oriented perfectionism and dyadic trust; while there was negative relationship between relationship satisfaction and other oriented perfectionism. According to the results of multiple linear regression analysis; self-oriented perfectionism, other-oriented perfectionism and dyadic trust accounted for 33.3% of the change in the relationship satisfaction level. The increase in the self-oriented perfectionism and dyadic trust contribute to the increase in the level of relationship satisfaction; while the increase in other-oriented perfectionism leads to the decrease in the level of relationship satisfaction. The findings are discussed in the light of relevant literature and suggestions are presented.

Keywords: relationship satisfaction, perfectionism, trust, dyadic relations, college students

Cited:

ensoy, G., As,c., E. & kiz, F.E. (2019). Prediction of relationship satisfaction through perfectionism and trust. *Pamukkale Üniversitesi Eitim Fakültesi Dergisi*, 46, 230-249. doi: 10.9779/pauefd.454315

Giri

Üniversite yıllarında, gençlerin hem kendi kimliklerini oturtmaya çalıştıkları, hem de çok çeşitli ilişkiler kurdukları, önemli bir yaşam dönemidir. Genç yetkinlik dönemi olarak adlandırılan bu gelişim dönemi esnasında gençlerin temel gelişimsel görevlerinden biri olan yakın ilişkiler kurma ve bunları sürdürme (Asıcı, 2017), gencin kendini güvende hissetmesi, mutlu olması ve yaşamdan doyum alması, önemli rol oynamaktadır (Gizir, 2012). Yakın ilişkiler kapsamında ele alınan romantik ilişkiler; flört etme, birlikte yaşamaya, evlilik ve diğer uzun vadeli birliktelik türlerini içermektedir (Hendrick ve Hendrick, 2006). Her bireyin, hayatının bir döneminde yaşamaya başladığı, yaşamaya devam etmeye istediği (Atak ve Taştan, 2012) romantik ilişkilere genç yetkinler, daha fazla ihtiyaç duymaktadır (Yalçın ve Ersever, 2015). Üniversite yıllarında kurulan romantik ilişkiler, en destekleyici ilişki türü olarak görülmekte (Furman ve Buhrmester, 1992); yetkinlik rollerinin gelişimini, akran ve aile ilişkilerini (Gizir, 2012) ve seçim sürecini (Furman, 2002) doğrudan etkilemektedir.

Yaşam doyumunun temel öğelerinden biri olan (Heller, Watson ve Iles, 2004) ilişki doyumu, bireyin ilişki kisinden duyduğu memnuniyet düzeyini ifade etmektedir (Anderson ve Emmons-Sommer, 2006). Romantik ilişki doyumu; partner ve ilişkiyle ilgili olumlu duygulara, deneyimlere ve devalendirmelere, partnerlerin karışıklık olarak birbirlerinin ihtiyaçlarına, karışıklıklarına ve olumlu-olumsuz yaşantılarına partnerler tarafından paylaşılmamasına dayanmaktadır (Doğaner, 2014, Rusbult ve Buunk, 1993; Rusbult, Martz ve Agnew, 1998). Araştırmalar ilişki doyumunun gençlerin fiziksel ve psikolojik iyi olmasının (Proulx, Helms ve Buehler, 2007; Prigerson, Maciejewski ve Rosenheck, 1999), mutluluğunun (Korkut-Owen, Demirbağ-Çelik ve Doğan, 2017; Metts ve Cupach, 1990; Stackert ve Bursik, 2003; Olderbak ve Figueredo, 2009; Terzi İhan ve İlik, 2017) ve öz saygısının (Burchfield, 2012) artmasına, yaşamı anlamlandırma ve hedef odaklı olmalarına katkı sağlar (Korkut-Owen, Demirbağ-Çelik ve Doğan, 2017) göstermektedir.

Romantik ilişkilerin gençlerin yaşamını çok yönlü olarak etkilediği açıktır. Bu nedenle gençlerin doyum sağlayabildikleri romantik ilişkilere sahip olmaları önemlidir. Ancak araştırmalar Türkiye'de üniversite öğrencilerinin yardım aradığı, problem alanları içerisinde romantik ilişkilerin ilk sıralarda yer aldığı, göstermektedir (Özgüven, 1992, Erkan, Özbay, Çankaya ve Terzi, 2012; Güneri, Aydın ve Skovholt, 2003). Bu da gençlerin ilişkilerinin sağlıklı nitelik taşıdığına ve ilişkilerinden doyum alamadıkları iddia etmektedir (Sarıkaya, 2008; Myers, Sweeney ve Witmer, 2000). Buna göre, yükseköğretimde psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmetleri kapsamında gençlerin ilişki doyumunu desteklemeye yönelik çalışmalar yapılması yönünde ihtiyaç olduğu düşünülebilir.

İlişkilerden alınan doyumun kişisel ve ilişki kişisel çeşitli etmenlere bağlı olarak değişim gösterdiği (Yalçın ve Ersever, 2015) dikkate alınarak; gençlerin ilişki doyumunu üzerinde belirleyici rolü olan faktörlerin incelenmesinin, onların romantik ilişkilerinin desteklenmesi açısından yararlı olacağına inanılmaktadır. İlişki doyumunu üzerine literatür incelendiğinde; bağlanma stilleri (Bechtel, 2007; Stackert ve Bursik, 2003, Simpson, 1990; Olderbak ve Figueredo, 2009; Towler ve Stuhlmacher, 2013; Tucker ve Anders, 1999), iletişim biçimleri (Miller ve Tedder, 2011; Olderbak ve Figueredo, 2009; Stanley, Markman ve Whitton, 2002); çatışma çözme davranışları (Cramer, 1998, 2002; Guerrero, Anderson ve Afifi, 2011); ilişkiye dair inançlar (Bradbury ve Fincham, 1988; Christian, O'Leary ve Vivian, 1994; Stackert ve

Bursik, 2003); ili ki stresi (Barnes, Brown, Krusemark, Campbell ve Rogge, 2007); romantik ili kide kendini ifade edebilme (MacNeil ve Byers, 2005); tatmin edici şekilde çözümlenmemi anlama mazı,klar,ın varlığı, (Cramer, 2002); çatışma, maya dair rahatsızlık duygusu ve algılanan çatışma davranışları, (Erci, 2005); partnerden sağlanan destek (Cramer, 2006) ve cinsel doyum (Haavio-Mannila ve Kontula, 1997; Purnine ve Carey, 1997; Byers, 2005; Busby, Holman ve Taniguchi, 2001) geçmiş çalışmalar, malarda ele alınan, ili ki doyumunu üzerinde etkili olan değişkenler olarak karışım,za çökmektedir. Bu çalışmada kapsamında ise ili ki doyumunu etkileyebilecek önemli faktörler olarak mükemmeliyetçilik ve güven kavramları ele alınmakta ve mükemmeliyetçilik ile güvenin üniversite öğrencilerinin ili ki doyumunu yordama rolünün incelenmesi amaçlanmaktadır.

Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik

Mükemmeliyetçilik; kusursuzluğu elde etmek amacıyla, ele tiri niteliğinde özde erlendirmelerin eklektisizliği, yüksek standartlar belirleme ve bakış açılarından olumsuz de erlendirme endişelerini içeren bir kavram olarak tanımlanmaktadır (Frost, Marten, Lahart, ve Rosenblate, 1990). Bireyin kusursuz olmak (Flett ve Hewitt, 2002), yüksek standartlara ulaşmak ve bu standartları korumak için çabalaması, (Hill, Zrull ve Turlington, 1997) ifade eden mükemmeliyetçilik; kişisel ve sosyal boyutları olan (Stoeber, 2012), bir kişilik özelliğidir (Matte ve Lafontaine, 2012). Mükemmeliyetçilik; *ö kendine yönelik*, *ö di erlerine yönelik* ve *ö topluluk tarafından dayatılan* mükemmeliyetçilik olmak üzere üç boyuttan oluşmaktadır. Kendine yönelik mükemmeliyetçilik, bireyin mükemmel olmak için kendisiyle ilgili yüksek standartlar belirlemesini ve bu standartlara ulaşmak için motivasyonun yüksek düzeyde olması, anlatılmaktadır. Diğerlerine yönelik mükemmeliyetçilik, bireyin önem verdiği kişilerin karışım, beklediği gerçekçi olmayan beklentileri içermektedir. Toplum tarafından dayatılan mükemmeliyetçilik ise, kişinin ulaşması zor olan yüksek standartları kendisine toplum tarafından dayatıldığına ilişkin inancını ifade etmektedir (Hewitt ve Flett, 1993). Kişilerarası mükemmeliyetçilik kavramından ortaya çıkan (Arcuni, 2013) romantik ilişkilerde mükemmeliyetçilik, kendine ve diğerlerine yönelik mükemmeliyetçilik boyutlarıyla ele alınmaktadır (Stoeber, 2012). Yapıcı ve yapıcı olmayan bileşenleri içeren (Stoeber ve Otto, 2006) romantik ilişkilerde mükemmeliyetçilik; romantik ilişki ve partnerle ilgili mükemmeliyetçi inanç ve standartları ifade etmektedir (Matte ve Lafontaine, 2012; Lopez, Fons-Sheyd, Bush-King ve McDermott, 2011; Flett, Hewitt, Shapiro ve Rayman, 2001).

Mükemmeliyetçilik zaman zaman ilişkinin fonksiyonelliği açısından bir risk faktörü olarak turmaktadır (Lopez, Fons-Scheyd, Morúa, ve Chaliman, 2006). Mükemmeliyetçi kişiler, sevimliliği ve kabul edilmeleri için kusursuz olmaları gerektiğini ve diğerlerine karşı açık olmaları, incinme, küçümsenme ya da reddedilme ile sonuçlanabileceğine inanmaktadır. Bu nedenle, ilişkilerinde duygularını paylaşma ve yetersizliklerini dile getirmekle ilgili yolum endişeler taşımaktadır (Burns, 1983; Halgin ve Leahy, 1989). Mükemmeliyetçi kişiler, ilişkilerinde çatışma neden olacak sorumluluk yüklemeleri yapma eğiliminde oldukları için affedici davranışlardan uzak olmaktadır (Furman, Luo ve Pond, 2017). Sıkı, yakın ilişkiler kurmaktan kaçınan (Halgin ve Leahy, 1989; Martin ve Ashby, 2004) mükemmeliyetçi kişiler; ele tirildikleri durumlarda savunmacı tepkiler verdikleri, kusurlarını gizlemek için geri çekilme eğiliminde oldukları ve mükemmeliyetçi standartları diğer insanlara da uygulamaya çalıştıkları için, yakın ilişkilerinde kaçınılmaz olarak hayal kırıklıkları yaşamaktadır. Bu

nedenle mükemmeliyetçilik romantik ili kiler için tehlikeli bir özellik olabilmektedir (Burns, 1980,1983).

Kiinin kendisi, partneri ya da ili kisiyle ilgili gerçekçi olmayan beklentileri (Haring, Hewitt ve Flett, 2003) ve olumsuz mükemmeliyetçilik tarzları (Martin ve Ashby, 2004) romantik ili kilerde problemlere yol açabileceği vurgulanmaktadır. Araştırma sonuçları, romantik ili kilerde diğerlerine yönelik mükemmeliyetçiliğin narsistik, istismarcı, otoriter ve baskın özellikleri, suçlama eğilimleri ve düşük cinsel tatmin ile; kendine yönelik mükemmeliyetçiliğin ise ele tiri ve alaycı gibi olumsuz iletişim stilleri ile ilgili olduğu ortaya koymaktadır (Matte ve Lafontaine, 2012). Partnerinden yüksek beklentilere sahip olan bireyler, beklentileri karşılanmadığında memnuniyetsizlik, çatışma, kırgınlık gibi duygular yaşamaktadır (Lopez, Fons-Sheyd, Bush-King ve McDermott, 2011). Ayrıca partnere yönelik mükemmeliyetçilik partneri baskın, aldatıcı, için, ili ki doyumunu olumsuz yönde etkilemektedir (Stoeber ve Otto, 2006).

Mükemmeliyetçi kişilik özelliğinin e /partner seçimi (Davis, Abney, Perekslis, Eshun ve Dunn, 2018; Özgen, Ekici ve Kardaş, 2017), ili ki doyumunu (Matte ve Lafontaine, 2012; Stoeber, 2012), ili kinin devamlılığı, (Lopez, Fons-Scheyd, Morúa ve Chaliman, 2006), çiftin uyumu (Habke, Hewitt ve Flett, 1997; Hewitt, Flett ve Mikail; 1995), evlilik uyumu (Haring, Hewitt ve Flett, 2003) ve evlilikten duyulan memnuniyet (Mee ve ark., 2015) üzerinde etkili olduğu son yıllarda vurgulanmaktadır. Ancak romantik ili kilerde mükemmeliyetçiliğin ili kiler üzerindeki etkisinin mükemmeliyetçiliğin farklı boyutları açısından değerlendirildiği çalışmalar, maddeler, roller, durumlar. Bu çalışmalar, maddelerden birini gerçekleştiren Petersen (2017) çalışması, kendine yönelik mükemmeliyetçiliğin ili ki doyumuna olumlu yönde katkı sağladığını; toplum tarafından dayatılan mükemmeliyetçiliğin ise çiftlerin daha çok çatışma yaşamaya ve ili kiden daha az doyum almamasına neden olduğu saptandı. Mükemmeliyetçiliğin boyutları, üniversite öğrencilerinin ili ki doyumunu üzerindeki etkisi konusunda daha genellenebilir sonuçlar elde edebilmek için konunun farklı örneklem gruplarıyla yeniden incelenmesinin literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

kili li kilerde Güven

Genel güven kavramı; kiinin itimat edilebilir olması, ifade eden karakterle özdeşleşmiş genel bir beklentiyi yansıtırken (Cook, 2001; Rotter, 1980); genel güven kavramından ayrı olarak ele alınır (Larzelere ve Huston, 1980) ikili ili kilerde güven kavramı, partnerin diğer bir partnere yönelik olarak sergilediği dürüstlük ve yardımseverlik miktarını ifade etmekte; partnerin ihtiyaçlarına yanıt verebilmeyi içeren ikili ve dinamik bir süreç (Lewicki ve Bunker, 1995; Murray ve Holmes, 2009; Murray ve ark., 2011) ve partnerlerin içinde buldukları ili kiyeye karşılık, başarıları, iaret etmektedir (Hansen, 1985). Partnerlerin birbirlerinin ihtiyaçlarına karşılık, maddeler, yanıt, başarıları, iaret, dürüstlük ve yardımseverlik ile ilgili inançları, da yansıtılmaktadır (Uysal, Lin ve Bush, 2012; Larzelere ve Huston, 1980).

Ergenlik ve genç yetişkinlik dönemlerinde rastlanan romantik ili ki problemleri içinde, ilk yıllarda yer alan güven problemleri (Kim, Weistein ve Selman, 2017), birçok kişisel ve ilişkisel etkenlere bağlı olarak oluşmaktadır (Anderson ve Emmers-Sommer, 2006). Güven eksikliği; partnerler arasındaki beklenti farklılıkları, (Towner, Dolcini ve Harper, 2015) ve ili kide karşılık, tatmin edici etkileşimlerin kurulmaması, (Driscoll, Davis ve Lipetz, 1972) sonucunda ortaya çıkabilmektedir. Sadakat, savunmasızlık duyguları, ve duygusal yakınlık ile

ili kili olan (Laborde, vanDommelen-Gonzalez ve Minnis, 2014), güven duygusunun eksikli ine; partnere olumsuz tepkiler verme, yalan söyleme (Uysal, Lin ve Bush, 2012); dü ük ili ki kalitesi alg,s, (Campbell, Simpson, Boldry ve Rubin, 2010) ve ba lanma anksiyetesi (Gabbay ve Lafontaine, 2017) e lik etmekte, bu durum da ili kilerin kötüye gitmesine neden olabilmektedir (Simpson, 2007). Aksine, yak,nl, , derinle tirme ve ili kide süreklilik sa lama i levlerine sahip olan güven (Larzelere ve Huston, 1980), i levsel ve mutlu romantik ili kilerin kurulabilmesi için gereken temel bile en olarak görülmekte (Kemer, Bulgan, ve Çetinkaya Y,ld,z, 2016; Fitzpatrick ve Lafontaine, 2017; Gabbay, Lafontaine, ve Bourque, 2012; Mikulincer, 1998) ve çiftler aras,nda kurulan güven ili kisinin ili ki doyumunu olumlu yönde etkiledi i bilinmektedir (Anderson ve Emmers-Sommer, 2006; Büyük ahin ve Hovardao lu, 2007).

Genç yeti kinlerin romantik ili kiler kurarak geli imsel görevlerini yerine getirdi i göz önüne al,nd, ,nda, ili kilerinden ald,klar, doyumun hayatlar,n, sosyal ve bili sel yönlerden etkileyece i dü ünülmektedir. Bu çal, mada romantik ili kilerde mükemmeliyetçilik ve güvenin üniversite ö rencilerinin ili ki doyumunu üzerindeki etkisinin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem

Ara t,rman,n deseni

Bu ara t,rma, yorday,c, korelasyonel ara t,rma desenine dayanmaktadır. Yorday,c, korelasyonel ara t,rmalar bir ya da daha çok ba ,ms,z de i kene dayal, olarak ba ,ml, de i kende meydana gelen de iimleri aç,klamaya yönelik olarak gerçeikle tirilmektedir (Büyüköztürk, K,l,ç Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2012).

Çal, ma Grubu

Ara t,rman,n çal, ma grubunu Türkiye'deki farklı üniversitelerde ve fakültelerde ö renim görmekte olan ve bir romantik ili ki içerisindeki üniversite ö rencilerinden olu maktadır. Tablo 1'de görüldü ü gibi, 325 kat,l,mc,n,n %70.5'ı kad,n, %28.9'ı erkektir ve iki kat,l,mc, cinsiyet belirtmemi tir. Kat,l,mc,lar,n ya lar, 17 ile 33 aras,nda de i mektedir. Ya ortalaması, 21.75 ve standart sapması, 2.57 olarak belirlenmi tir.

Tablo 1. Çal, ma Grubunun Demografik Özelliklerine Göre Da ı, m,

		n	%
Cinsiyet	Kad,n	229	70.5
	Erkek	94	28.9
	Belirtmeyen	2	0.6
S,n,f düzeyi	Haz,rl,k	10	3.1
	1. S,n,f	83	25.5
	2. S,n,f	60	18.5
	3. S,n,f	37	11.4
	4. S,n,f	79	24.3
	Yüksek Lisans	41	12.6
	Belirtmeyen	15	4.6
Fakülte	Fen-Edebiyat	133	39.2
	E itim	123	37.8
	Yabancı, Diller veya Sa ı,k Meslek	38	11.7
	Yüksekokulu		
	ktisadi- dari Bilimler	22	6.8
	Güzel Sanatlar	8	2.5
	Belirtmeyen	7	2.2
Toplam		325	100

Çal, mada Kullanılan Ölçme Araçlar,*kili li kilerde Güven Ölçe i (GÖ)*

Ölçek, Larzelere ve Huston (1980) tarafından geliştirilmi ve Çetinkaya, Kemer, Bulgan ve Tezer (2008) tarafından Türkçeye uyarlanm, t.r. Romantik ili ki veya evlilik ili kisine sahip olan bireylerin ili kilerine dair güven düzeylerini ölçmeyi hedefler. Yedili Likert tipinde ($I = Asla$, $7 = Her zaman$) sekiz maddeden oluşmaktadır. Alınan puanlar, n yükselmesi güven düzeyinin de art, n, temsil etmektedir. Ölçe in 3., 4., 5., 7. ve 8. Maddeleri ters puanlanmaktadır. Ölçe in ngilizce formunun iç tutarl, na dair Cronbach alfa katsay,s, .93 iken Türkçe formunda bu de er .89 olarak hesaplanm, t.r.

Romantik li kilerde Mükemmeliyetçilik Ölçe i (R MÖ)

Matte ve Lafontaine (2012) tarafından geliştirilmi ve Ak,n, Erguvan, Akça, Göymen ve Akdeniz (2013) tarafından Türkçeye uyarlanm, t.r. Kendine yönelik mükemmeliyetçilik (1., 4., 6., 7., 9., 11., 12. Maddeler) ve di erlerine yönelik mükemmeliyetçilik (2., 3., 5., 8., 10., 13., 14. Maddeler) olmak üzere iki alt boyuttan oluşmaktadır. Yedili Likert ($I = Hiç kat,lm,yorum$, $7 = Çok fazla kat,lm,yorum$) 14 madde olarak oluşturulmu tur. Ölçe in toplam puan, hesaplanmamakta, alt boyutlara göre sonuç vermektedir. Alınan puanlar, n yükselmesi mükemmeliyetçilik seviyesinin art, göstermesi anlam,na gelmektedir. Yap, geçerli i kapsam,nda yapılan do rulay,c, faktör analizi sonucunda kurulan modelin iyi uyum verdi i görülmü tür ($\chi^2=159.75$, $sd=68$, $RMSEA=.077$, $AGFI=.86$, $GFI=.91$, $SRMR=.089$). Ölçe in Türkçe formunun iç tutarl, a dair katsay,lar, ilgili boyutlar için s,ras,yla .52 ve .59 olarak bulunmu tur.

İli ki Doyum Ölçeği (DÖ)

Hendrick (1988) tarafından geliştirilmiş ve Curun (2001) tarafından Türkçeye uyarlanmış, t.r. Romantik İlikiye sahip bireylerin İli kilerine dair algıladıkları, doyum seviyesini ölçmeyi hedeflemektedir. Yedili Likert tipinde ($1 = \text{Hiç katılmıyorum}$, $7 = \text{Tamamen katılıyorum}$) 7 maddeden oluşmaktadır. Alınan puanın yükselmesi, İli kiden sağlanan doyumun da artması anlamına gelmektedir. Orijinal formun iç geçireli İine dair Chronbach alfa katsayısı .91 İiken Türkçe formu için .86 olarak tespit edilmiştir.

Kişisel Bilgi Formu

Ara tirmacılar tarafından katılımcıların demografik bilgilerini elde edebilmek amacıyla oluşturulmuştur. Kişisel bilgi formu kapsamında katılımcılara öğrenim görmekte oldukları fakülte, sınıf düzeyi, yaşına kadar süredir bir romantik İli kisinde bulunduğuları sorulmuştur.

Verilerin Toplanması,

Veriler, 2017-2018 eğitim öğretim yılının güz döneminde toplanmıştır. Katılımcılara ulaşmak amacıyla Google dokümanlar üzerinden ölçekleri içeren bir anket formu oluşturulmuştur. Oluşturulan form, sosyal medya üzerinden öğrencilerin erişebileceği kaynaklarda paylaşılmıştır.

Veri Analizi

Verilerin analizi SPSS 22.00 istatistik paket programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Analiz sürecine geçirmeden önce veri seti, kayıp ve uç değerler açısından incelenmiştir. Frekans tabloları aracılığıyla yapılan inceleme sonucunda kayıp değerlerin %10'dan daha az sayıda olduğu tespit edilmiştir ve kayıp değerler için ortalama değer ataması yapılmıştır. Tek de ikimli uç değerlerin incelenmesi için ham puanlar standart z değerlerine dönüştürülmüştür ve standart z değeri -3.29 ile + 3.29 sınırları arasında kaldığı belirlenen 18 gözlem veri setinden çıkarılmıştır. Çok de ikimli uç değerler ise Mahalanobis uzaklığı aracılığıyla incelenmiştir. Yapılan inceleme sonucunda 4 gözlem için elde edilen Mahalanobis uzaklığı değerinin olması gereken değerin (Mah. Distance=17.278, $p>.01$) üzerinde olduğu belirlenerek söz konusu 4 gözlem veri setinden çıkarılmıştır. Bu İilemlerin ardından analizler 303 katılımcıdan elde edilen veriler aracılığıyla gerçekleştirilmiştir.

Verilerin çözümlenmesi frekans dağılımı, aritmetik ortalama, Pearson korelasyonu ve çoklu doğrusal regresyon analizi teknikleri ile gerçekleştirilmiştir. Çoklu doğrusal regresyon analizi yapılmadan önce veri setinin analizi yapabilmek için gereken varsayımların karşılanması, hata terimleri dağılımının aritmetik ortalamasının sfer olması, hata terimleri arasında otokorelasyon olmaması, hata terimlerinin her birinin dağılımının varyanslarının sabit olması ve çoklu doğrusal bağımlı probleminin olmaması varsayımları (Gürü ve Astar, 2014) açısından incelenmiştir. Yapılan Kolmogorov-Smirnov normallik testi sonucunda hata terimleri dağılımının normal ($KS=.037$, $p>.05$) ve aritmetik ortalamasının sfer olduğu saptanmıştır. Hata terimleri arasında otokorelasyon olup olmadığına test etmek amacıyla yapılan Durbin-Watson testi sonucunda elde edilen değerin 1.5-2.5 arasında olması gerektiği belirtilmektedir (Küçükşille, 2014). Bu çalışmada ise Durbin-Watson değeri 1.92 olarak hesaplanmıştır. Yapılan homojenlik testi sonucunda hata terimleri dağılımının varyanslarının sabit olduğu bulunmuştur ($F=.00$, $p=1.00$). Bağımlı değişkenler arasındaki korelasyonun .90'dan büyük olması, VIF

de erinin 10'dan büyük ve tolerans de erinin de .10'dan küçük olması, durumunda çoklu bağımlılık, probleminin varlığından bahsedilmektedir (Çokluk, Ekercioğlu ve Büyüköztürk, 2012). Araştırmada bağımlı değişkenler arasındaki ilişkiler incelendiğinde korelasyon katsayıları -.591 ile .022 arasında, VIF değerlerinin 1.025 ile 1.573 arasında ve tolerans değerlerinin de .636 ile .976 arasında olduğu görülmüştür. Buna göre, bağımlı değişkenler arasında çoklu bağımlılık, probleminin olmadığı söylenebilir. Yapılan incelemeler sonucunda verilerin çoklu doğrusal regresyon analizi yapabilmek için gerekli koşullar sağlanmıştır, sonuçuna ulaşılmıştır.

Bulgular

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin ölçeklerden aldıkları puanlara ilişkin aritmetik ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler Tablo 2'de verilmektedir.

Tablo 2. Ölçeklerden Alınan Puanlara İlişkin Aritmetik Ortalama, Standart Sapma, Minimum-Maksimum ve Çarpımsal Katsayı Değerleri

	N	Art. Ort.	Std. Sap.	Min.	Max.	Çarp.	Bas.k.
kili ilişkilerde doyum	303	34.865	3.201	24.00	42.00	-.557	-.032
Romantik ilişkilerde mükemmeliyetçilik							
Kendine yönelik mükemmeliyetçilik	303	33.048	6.604	15.00	47.00	-.058	-.443
Diğerlerine yönelik mükemmeliyetçilik	303	22.897	7.083	7.00	42.00	.095	-.458
kili ilişkilerde güven	303	40.930	7.173	16.00	49.00	-1.025	.623

Tablo 2'de görüldüğü gibi, araştırmaya katılan öğrencilerin ilişkilerde doyum ölçeğinden aldıkları toplam puan ortalamaları (X=34.865) olduğu saptanmıştır. kili ilişkilerde mükemmeliyetçilik ölçeğinden alınan puan ortalamaları incelendiğinde kendine yönelik mükemmeliyetçilik puan ortalamaları (X=33.048), diğerlerine yönelik mükemmeliyetçilik puan ortalamaları ise (X=22.897) olduğu görülmektedir. Öğrencilerin ikili ilişkilerde güven ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları (X=40.930) olarak hesaplanmıştır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin ilişkilerde doyum puanları ile ikili ilişkilerde mükemmeliyetçilik ve ikili ilişkilerde güven puanları arasındaki ilişkiyi gösteren Pearson momentler çarpımsal korelasyon katsayıları analiz sonuçları Tablo 3'te verilmektedir.

Tablo 3. İkili İlişkilerde Doyum ile Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik ve İkili İlişkilerde Güven Arasındaki İlişkiler

	kili ilişkilerde doyum
Kendine yönelik mükemmeliyetçilik	.257*
Diğerlerine yönelik mükemmeliyetçilik	-.418*
kili ilişkilerde güven	.478*

*p<.01

Tablo 3'te görüldüğü gibi, ili ki doyum ölçeğinden alınan puanlar ile kendine yönelik mükemmeliyetçilik puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde pozitif yönde ($r=.257$, $p<.01$), diğ erlerine yönelik mükemmeliyetçilik puanları arasında ise ($r=-.418$, $p<.01$) negatif yönde ili ki oldu u saptanmıştır. İkili ili kilerde doyum puanları ile ikili ili kilerde güven puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde pozitif yönde ili ki oldu u bulunmuştur ($r=.478$, $p<.01$).

Romantik ili kilerde mükemmeliyetçilik ve ikili ili kilerde güvenin katımlarının ili ki doyum puanları üzerindeki yordayıcı etkisini belirlemek amacıyla yapılan çoklu doğrusal regresyon analizi sonuçları Tablo 4'te verilmektedir.

Tablo 4. Romantik İli Kilerde Mükemmeliyetçilik ve İkili İli Kilerde Güvenin İkili İli Kilerde Doyumu Yordayıcı Etkisi

	B	Std. Hata	t	p
Sabit	27.301	1.613	16.923	.000*
Kendine yönelik mükemmeliyetçilik	.135	.023	.279	.000*
Diğ erlerine yönelik mükemmeliyetçilik	-.118	.027	-.262	.000*
İkili ili kilerde güven	.142	.026	.318	.000*
R=.577		R ² =.333		
F _(3,299) =49.830		p=.000		

* $p<.05$

Tablo 4'te görüldüğü gibi, yapılan çoklu doğrusal regresyon analizi sonucuna göre, kendine yönelik mükemmeliyetçilik, diğ erlerine yönelik mükemmeliyetçilik ve ikili ili kilerde güven katımlarının ili ki doyum puanları, istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yordamaktadır ($R=.577$, $R^2=.333$; $F(3,299)=49.830$, $p=.000$). Kendine yönelik mükemmeliyetçilik, diğ erlerine yönelik mükemmeliyetçilik ve ikili ili kilerde güven katımlarının ili ki doyum puanlarındaki varyansın %33.3'ünü açıklamaktadır. Standartla t, r, lm, regresyon katsayılarına göre, yordayıcı değ ikenlerin ili ki doyum üzerindeki görel önem sırası, ikili ili kilerde güven ($\beta=.0318$), kendine yönelik mükemmeliyetçilik ($\beta=.279$) ve diğ erlerine yönelik mükemmeliyetçilik ($\beta=-.262$) şeklindedir. Regresyon katsayıları anlamlıdır, ilkin t testi sonuçları incelendiğinde; kendine yönelik mükemmeliyetçilik ($t=5.841$, $p<.05$), diğ erlerine yönelik mükemmeliyetçilik ($t=-4.420$, $p<.05$) ve ikili ili kilerde güvenin ($t=5.394$, $p<.05$) ili ki doyumunun istatistiksel olarak anlamlı yordayıcıları oldu u görülmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Bu çalışmada romantik ili kilerde mükemmeliyetçilik ve güvenin üniversite öğrencilerinin ili ki doyum üzerindeki etkisinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bulgular, üniversite öğrencilerinin kendine yönelik mükemmeliyetçilik düzeyi ve ikili ili kilerde güven düzeyinde meydana gelen artışın, onların ili ki doyum düzeyinin artmasına katkı sağladığını ortaya koymaktadır. Diğer bir deyişle, gençler romantik ili kileri esnasında kendilerini daha iyi olma açısından yönetiyor ve partnerine de güven duyuyorsa daha mutlu ili ki yaşamakta ve romantik ili kisinden daha çok doyum almaktadır.

Ara tırman, n bir di er bulgusu, üniversite öğrencilerinin di erlerine yönelik mükemmeliyetçilik düzeyinde meydana gelen artış, n ili ki doyum düzeyinin azalması, na yol açtı, n, ortaya koymaktadır. Bu sonuçtan gençlerin partnerlerini olduğu gibi kabul etmek yerine, onları olduklarından daha iyi ve istedik yönde olmaları, gerektiğ i için beklentiler geli tirmeleri ve bu beklentilerin de karşılanmaması, durumunda romantik ilişkilerinden mutsuz oldukları, ve doyum alamadıkları, anlaşılmaktadır.

Regresyon analizi sonucunda, kendine yönelik mükemmeliyetçilik, di erlerine yönelik mükemmeliyetçilik ve ikili ilişkilerde güven de ikenlerinin ilişkili doyumundaki de iğimin %33.3'ünü açıkladı, tespit edilmiştir. Bu durumda, romantik ilişki kisinde kendine yönelik mükemmeliyetçi yaklaşıma sahip olan üniversite öğrencileri, partnerine güveniyorsa, ilişkilerinden daha yüksek doyum elde ederken, ilişki kisindeki partnerinin mükemmel olması, na yönelik beklentisi arttıkça, ilişki kisten aldığı doyum düzeyinin azaldığı, anlaşılmaktadır. Bu bulgular, di erlerine yönelik mükemmeliyetçiliğin, partneri baskı altına alarak ilişkili doyumunu olumsuz etkilediğ ini (Stoeber, 2006); kendine ve di erlerine yönelik mükemmeliyetçiliğ in yüksek ilişkili standartları, na sahip olma ile ilişkili oldu unu (Flett, Hewitt, Shapiro ve Rayman, 2001); partnere yönelik beklentilerin romantik ilişkiye dair memnuniyetsizliğ e yol açtığı, n, (Lopez, Fons-Sheyd, Bush-King ve McDermott, 2011) vurgulayan geçmiş ara tırmalarla tutarlılık göstermektedir. Genç yetişkinlerin partnerine yönelik olarak oluşturdu u standartları, n ve beklentilerin yüksek düzeyde olması, n ve bu standart ve beklentilerin gerçekçi hedeflerle buluşmaması, n ilişkiden sağlanan doyumun dü üdü ü dü ünebilir. Bu sonuç literatürde de belirtildiğ i gibi mükemmeliyetçilik ilişkilerin, ilişkilerinde çatışmaya neden olacak sorumluluk yüklemeleri yapma eğiliminde olmaları, nedeniyle affedici davranışlardan uzak olmaları, n (Furman, Luo ve Pond, 2017) bir sonucu da olabilir.

Yaklaşık kırk yıllık literatür incelendiğinde, geçmişte mükemmeliyetçi bireylerin, eleştirildikleri durumlarda savunmacı tepkiler verdikleri, kusurları, n gizlemek için geri çekilmeye eğiliminde oldukları, ve mükemmeliyetçi standartları, n di er insanlara da uygulamaya çalıştıkları, için, yakınlıklarında kaçınılmaz olarak hayal kırıklıkları, ya ayabildikleri (Burns, 1980, 1983), sevimliliği ve kabul edilmeliği için kusursuz olmaları, gerektiğ i için ve di erlerine karşı, açık olmaları, incinme, küçümsenme ya da reddedilme ile sonuçlanabileceğ i için yönelik endişeler yaşıdıkları, (Burns, 1983; Halgin ve Leahy, 1989), sıklıkla yakınlıkları kurmaktan kaçındıkları, (Halgin ve Leahy, 1989; Martin ve Ashby, 2004) anlaşılmaktadır. Mevcut ara tırman, n sonuçları, na göre ise mükemmeliyetçiliğ in ilişkili doyum üzerindeki yansımaları, n mükemmeliyetçiliğ in boyutuna bağlı olarak de iğildiğ i görülmektedir. Mevcut ara tırman, n kendine yönelik mükemmeliyetçiliğ in ilişkili doyumunu olumlu etkilediğ ini ortaya koyan sonucuna paralel olarak; Petersen'ın (2017) çalışmasında da bireyin kendine yönelik mükemmeliyetçi yaklaşımı, n ilişkili doyumuna olumlu yönde katkı sağladı, ; ancak toplum tarafından dayatılan mükemmeliyetçiliğ in çiftlerin daha çok çatışmaya başlamasına ve ilişkiden daha az doyum almamasına neden olduğu görülmektedir. Bu sonuçta göre, günümüzde gençlerin kendine yönelik mükemmeliyetçi tutumları, n kendilerini de erlendirmelerine, duygu ve davranışları, n düzenlemelerine katkı sağladı, ,, böylece kendilerini geli tirerek ilişkilerini de geli tirmeye çalıştıkları, anlaşılmaktadır.

Çalışmanın bir di er bulgusuna göre, ikili ilişkilerde güven düzeyinin artması, ilişkili doyumunun da artması, n sağlanmaktadır. Bu sonuçta paralel olarak, romantik ilişki kide bireylerin

kendini güvende hissetmesi ve partnere duyulan güven, daha önceki ara tirmalarda (Büyük ahin ve Hovardao lu, 2007; Anderson ve Emmers-Sommer, 2006) ili ki doyumunun yorday,c,lar, aras,nda bulunmu tur. Sonuç olarak, genç yeti kinlerin kendini içinde bulduklar, ili kide güvende hissetmesinin ili ki doyumunu olumlu yönde etkiledi i görülmektedir. Birbirine güven duyan partnerlerin olumlu ileti imler kurabilmesi, daha az çat, ma ya amas, ve bu çat, malar, yap,c, ekilde sonland,rabilmelerinin onlar,n ili kilerinden daha çok doyum almalar,na katkı, sa lad, , dü ünülebilir.

Sonuç olarak,üniversite y,llar,na denk gelen genç yeti kinlik döneminde önemli bir yer kaplayan romantik ili kilerin insan ya am,na birçok olumlu katkı,s, vard,r. Uyumlulu u art,rma, yak,n ki ilere kar , duyarlı, ,n ve duygular,na kar , fark,ndal, ,n artmas, (Kopala-Sibley, Zuroff, Hermanto ve Joyal-Desmarais, 2014), ya am doyumunun (Korkut-Owen, Demirba -Çelik ve Do an, 2017) ve ki inin kendisine duydu u sayg,n,n (Burchfield, 2012) artmas, bunlardan baz,lar,d,r. Bunun yan, s,ra, ili ki doyumunu gençlerin anlaml, bir ya am sürmelerine ve hedef odaklı, davran, lar sergileyebilmelerine de katkı, sa lamaktad,r (Korkut-Owen, Demirba -Çelik ve Do an, 2017). Buna göre, genç yeti kinin ya am,nda bu derece önemli bir yere sahip olan romantik ili ki doyumunun üniversite dönemindeki gençlerle yap,lan çal, malarda göz önünde bulundurulmas, gereken ba l,ca de i kenlerden biri oldu u dü ünülmektedir. Ara t,rma sonuçlar, bir arada de erlendirildi inde, üniversite ça ,ndaki gençlerin romantik ili ki ya amalar,n,n onlar,n ruhsal geli imlerine olumlu katkı, sa lad, ,, gençlerin kendilerine yönelik daha mükemmeliyetçi tutumlar,n,n olmas,n,n ili kilerine olumlu yans,d, ,, partnere yönelik mükemmeliyetçi tutumlar,n ise güveni olumsuz etkileyip ili kiye zarar verebilece i, güvenin zedelenmesinin ili kiye zarar verebilece i ve ili kilerinden doyum alabilmeleri için partnerlerin kendilerine özen göstermeleri, birbirlerine güvenmeleri gerekti i anla ,lmaktad,r. Bu çal, madan elde edilen bulgular literatüre önemli katkı,lar sa lamakla birlikte, çal, man,n baz, s,n,rl,l,klar, da bulunmaktad,r. Bu s,n,rl,l,klardan ilki çal, man,n verilerinin çal, maya online kat,lmay, arzu eden kat,l,mc,lardan elde edilmi olmas,d,r. Ayr,ca mevcut çal, mada kat,l,mc,lar,n romantik ili kilerinin niteli i, süresi, sosyoekonomik düzeyi ve ailenin birliktelik öyküsü gibi de i kenlere yer verilmemi olmas, da bir s,n,rl,l,k olarak ele al,nabilir. Gelecekteki çal, malar,n farklı, örneklem gruplar,yla, demografik ve kültürel de i kenlerin etkisi de ele al,narak gerçekle tirilmesi literatüre katkı, sa layacaktır.

Kaynakça

- Anderson, T. L., & Emmers-Sommer, T. M. (2006). Predictors of relationship satisfaction in online romantic relationships. *Communication Studies*, 57(2), 153-172.
- Arcuri, A. (2013). *Dyadic perfectionism, communication patterns and relationship quality in couples*. Yay,nlanmam, Doktora Tezi, Winsdor Üniversitesi, Faculty of Graduate Studies, Ontario.
- As,c,, E. (2017). Ya am Dönemi ve Uyum Problemleri F. Savi Çakar (Ed.), *Üniversite gençli i ve uyum problemleri*, (ss. 301-323). Ankara: Pegem Akademi.
- Atak, H., ve Ta tan, N. (2012). Romantik ili kiler ve a k. *Psikiyatride Güncel Yakla ,mlar*, 4(4), 520-546.
- Bahad,r, . (2006). *Romantik ili kilerde ba lanma stilleri, çat, ma çözme stratejileri ve olumsuz duygu durumu düzeltme aras,ndaki ili ki*. Yay,nlanmam, Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

- Barnes, S., Brown, K. W., Krusemark, E., Campbell, W. K., & Rogge, R. D. (2007). The role of mindfulness in romantic relationship satisfaction and responses to relationship stress. *Journal of marital and family therapy*, 33(4), 482-500.
- Be tav, F. G. (2007). *Romantik ili ki doyumunu ile cinsiyet, ba lanma stilleri, rasyonel olmayan inançlar ve a ka ili kin tutumlar aras,ndaki ili kilerin incelenmesi*. Yay,nlanmam, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Bradbury, T. N. ve Fincham, F. D. (1988). Individual difference variables in close relationships: A contextual model of marriage as an integrative framework. *Journal of Personality and Social Psychology*, 54(4), 713-21.
- Bu a, D. (2009). *Yak,n ili kilerde istikrar: ba lanma stilleri ve cinsiyet rolleri aç,s,ndan bir kar ,la t,rma*. Yay,nlanmam, Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Burchfield, J. L. (2012). *The gender and cultural difference effect of family communication patterns on self esteem and relationship satisfaction of women*. Yay,nlanmam, Yüksek Lisans Tezi, Texas Woman's University, Department of Psychology and Philosophy, Denton.
- Burns, D. D. (1980, Ekim). The perfectionist script for self-defeat. *Psychology Today*, 34-52.
- Burns, D. D. (1983). The spouse who is a perfectionist. *Medical Aspects of Human Sexuality*, 17, 219-230.
- Busby, D.M., Holman, T.B. & Taniguchi, N.(2001). RELATE: Relationship evaluation of the individual, family, cultural, and couple contexts. *Family Relations*, 50, 308-316.
- Büyük ahin, A. ve Hovardaoglu, S. (2007). Yat,r,m modelinin baz, ili kisel de i kenler yönünden incelenmesi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 22(59), 69.
- Byers, E. S. (2005). Relationship satisfaction and sexual satisfaction: A longitudinal study of individuals in long term relationships. *Journal of sex research*, 42(2), 113-118.
- Campbell, L., Simpson, J. A., Boldry, J. G., & Rubin, H. (2010). Trust, variability in relationship evaluations, and relationship processes. *Journal of personality and social psychology*, 99(1), 14.
- Christian, J.L., OLeary K. L. & Vivian, D. (1994). Depressive symptomology in marital discordant women and men: The role of individual and relationship variables. *Journal of Family Psychology*, 8, 32-42.
- Cook, K. S. (Ed.). (2001). *Trust in society* (Vol. 2). New York, NY: Russell Sage.
- Cramer, D. (1998). *Close relationships: The study of love and friendship*. New York: Oxford University Press
- Cramer, D. (2002). Linking conflict management behaviours and relational satisfaction: The intervening role of conflict outcome satisfaction. *Journal of Social and Personal Relationships*, 19(3), 425-43.
- Cramer, D. (2006). How a supportive partner may increase relationship satisfaction. *British Journal of Guidance & Counselling*, 34(1), 117-131.
- Curun, F. (2001). *The Effects of sexism and sex role orientation on romantic relationship satisfaction*. Yay,nlanmam, Yüksek Lisans Tezi, Ortado u Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Çetinkaya, E., Kemer, G., Bulgan, G. ve Tezer, E. (2008). kili li kiler Güven Ölçe inin geçerlik ve güvenilirlik çal, malar,. *Türk Psikolojik Dan, ma ve Rehberlik Dergisi*, 3(29), 65-77.
- Çokluk, Ö., ekercio lu, G. ve Büyüköztürk, . (2012). *Sosyal bilimler için çok de i kenli istatistik spss ve lisrel uygulamalar*,. Ankara: Pegem Akademi Yay,nc,l,k.
- Davis, W. E., Abney, S., Perekslis, S., Eshun, S. L., & Dunn, R. (2018). Multidimensional perfectionism and perceptions of potential relationship partners. *Personality and Individual Differences*, 127, 31-38.
- Do aner, B. (2014). *Romantik ili kileri olan üniversite ö rencilerinin narsistik ki ilik e ilimi düzeylerine göre; ili ki ba lan,m,, ili ki doyumunu ve benlik sayg,lar,n,n incelenmesi: stanbul ili örne i*.

- Yayınlanmam, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Arel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Driscoll, R., Davis, K. E., & Lipetz, M. E. (1972). Parental interference and romantic love: The Romeo and Juliet effect. *Journal of Personality and Social Psychology*, 24, 1-10
- Erci, S. (2005). *Conflict distress, conflict attributions and perceived conflict behaviors as predictors of relationship satisfaction*. Yayınlanmam, Yüksek Lisans Tezi, Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Erkan, S., Özbay, Y., Çankaya, Z. C., & Terzi, S. (2012). Üniversite öğrencilerinin yaşadıkları problemler ve psikolojik yardım arama gönüllükleri. *Eğitim ve Bilim*, 37(164), 94-107.
- Fitzpatrick, J., & Lafontaine, M. (2017). Attachment, trust, and satisfaction in relationships: Investigating actor, partner, and mediating effects. *Personal Relationships*, 24(3), 640-662.
- Flett, G. L., & Hewitt, P. L. (2002). Perfectionism: Theory, research, and treatment. içinde G. L. Flett & P. L. Hewitt (Eds.), *Perfectionism and maladjustment: An overview of theoretical, definitional, and treatment issues*, (ss. 5631). Washington, DC: American Psychological Association.
- Flett, G. L., Hewitt, P. L., & Dyck, D. G. (1989). Self-oriented perfectionism, neuroticism and anxiety. *Personality and Individual Differences*, 10(7), 731-735.
- Flett, G. L., Hewitt, P. L., Shapiro, B., & Rayman, J. (2001). Perfectionism, beliefs, and adjustment in dating relationships. *Current Psychology*, 20(4), 289-311.
- Flora, J. & Segrin, C. (2000). Relationship development in dating couples: Implications for relational satisfaction and loneliness. *Journal of Social and Personal Relationships*, 17(6), 811-825.
- Frost, R. O., Marten, P., Lahart, C., & Rosenblate, R. (1990). The dimensions of perfectionism. *Cognitive Therapy and Research*, 14, 449-468. <http://dx.doi.org/10.1007/BF01172967>.
- Furman, C. R., Luo, S., & Pond, R. S. (2017). A perfect blame: Conflict-promoting attributions mediate the association between perfectionism and forgiveness in romantic relationships. *Personality and Individual Differences*, 111, 178-186.
- Furman, W. (2002). The emerging field of adolescent romantic relationships. *Current directions in psychological science*, 11(5), 177-180.
- Furman, W., & Buhrmester, D. (1992). Age and sex differences in perceptions of networks of personal relationships. *Child Development*, 63, 1036-1115.
- Gabbay, N., & Lafontaine, M. F. (2017). Do Trust and Sexual Intimacy Mediate Attachment's Pathway Toward Sexual Violence Occurring in Same Sex Romantic Relationships? *Journal of interpersonal violence*, 1-21. doi: 10.1177/088626051771694
- Gabbay, N., Lafontaine, M. F., & Bourque, L. (2012). Factor structure and reliability assessment of the Dyadic Trust Scale with individuals in same-sex romantic relationships. *Journal of GLBT Family Studies*, 8, 258-269. DOI: 10.1080/1550428X.2012.677237
- Gizir, C. A. (2012). İlişkilerde Güven, Ölçeğin Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenilirlik Çalışmaları. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2).
- Gottman, J. M. (1994). *What predicts divorce? The relationship between marital processes and marital outcomes*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Gottman, J. M., & Levenson, R. W. (1992). Marital processes predictive of later dissolution: Behavior, physiology and health. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63, 2216-2233.
- Guerrero, L. K., Anderson, P. A., & Afifi, W. A. (2011). *Close Encounters: Communication in Relationships* (3. Bask.). Los Angeles: Sage.
- Güneri, O. Y., Aydın, G., & Skovholt, T. (2003). Counseling needs of students and evaluation of counseling services at a large urban university in Turkey. *International Journal for the Advancement of Counselling*, 25(1), 53-63.
- Gürbüz, S. ve Astar, M. (2014). *Bilimsel araştırmalarda SPSS ile istatistik*. İstanbul: Der Yayınları.
- Haavio-Mannila, E., & Kontula, O. (1997). Correlates of increased sexual satisfaction. *Archives of Sexual Behavior*, 26, 399-404.

- Habke, A. M., Hewitt, P. L., & Flett, G. L. (1999). Perfectionism and sexual satisfaction in intimate relationships. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 21(4), 307-322.
- Halgin, R. P., & Leahy, P. M. (1989). Understanding and treating perfectionistic college students. *Journal of Counseling and Development*, 69, 222-225.
- Hansen, G. L. (1985). Perceived threats and marital jealousy. *Social Psychology Quarterly*, 48(3), 262-268.
- Haring, M., Hewitt, P. L., & Flett, G. L. (2003). Perfectionism, coping, and quality of intimate relationships. *Journal of Marriage and Family*, 65(1), 143-158.
- Heller, D., Watson, D., & Iles, R. (2004). The role of person versus situation in life satisfaction: A critical examination. *Psychological Bulletin*, 130, 574-600.
- Hendrick, S. S. (1988). A generic measure of relationship satisfaction. *Journal of Marriage and the Family*, 93-98.
- Hendrick, S. S., & Hendrick, C. (2006). Measuring respect in close relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 23(6), 881-899.
- Hewitt, P. L., & Flett, G. L. (1993). Dimensions of perfectionism, daily stress, and depression: a test of the specific vulnerability hypothesis. *Journal of abnormal psychology*, 102(1), 58-65.
- Hewitt, P. L., Flett, G. L., & Mikail, S. F. (1995). Perfectionism and relationship maladjustment in chronic pain patients and their spouses. *Journal of Family Psychology* 9, 335-347.
- Hill, R. W., Zrull, M. C., & Turlington, S. (1997). Perfectionism and interpersonal problems. *Journal of Personality Assessment*, 69, 816-103. doi: http://dx.doi.org/10.1207/s15327752jpa6901_5.
- Joshanloo, M. (2013). The influence of fear of happiness beliefs on responses to the satisfaction with life scale. *Personality and Individual Differences*, 54(5), 647-651.
- Kemer, G., Bulgan, G., & Çetinkaya Y, İd, z, E. (2016). Gender differences, infidelity, dyadic trust, and jealousy among married Turkish individuals. *Current Psychology*, 35(3), 335-343.
- Kim, J. E., Weinstein, E. C., & Selman, R. L. (2017). Romantic relationship advice from anonymous online helpers: The peer support adolescents exchange. *Youth & Society*, 49(3), 369-392.
- Kochnar, R. K. & Sharma, D. (2015). Role of love in relationship satisfaction. *The International Journal of Indian Psychology*, 3(1), 81-107.
- Kopala-Sibley, D. C., Zuroff, D. C., Hermanto, N., & Joyal-Desmarais, K. (2016). The development of self-definition and relatedness in emerging adulthood and their role in the development of depressive symptoms. *International Journal of Behavioral Development*, 40(4), 302-312.
- Korkut-Owen, F., Demirba-Çelik, N. ve Do an, T. (2017). Yeti kinlerde iyilik hali. *Uluslararası Sosyal Ara t,rmalar Dergisi*, (10)53, 600-611.
- Küçükşille, E. (2014). Çoklu do rsal regresyon modeli.eref Kalayc, (Ed.), *SPSS uygulamal, çok de i kenli istatistik teknikleri içinde* (s. 259-271). Ankara: Asil Yay,n Da t,m.
- Laborde, N. D., vanDommelen-Gonzalez, E., & Minnis, A. M. (2014). Trustóthat's a big one: intimate partnership values among urban Latino youth. *Culture, health & sexuality*, 16(9), 1009-1022.
- Larzelere, R. E. & Huston, T. L. (1980). The dyadic trust scale: Toward understanding interpersonal trust in close relationships. *Journal of Marriage and the Family*, 42(3), 595-604.
- Lewicki, R. J., & Bunker, B. B. (1995). Trust in relationships. *Administrative Science Quarterly*, 5(1), 583-601.
- Lopez, F. G., Fons-Scheyd, A., Bush-King, I., & McDermott, R. C. (2011). A latent class analysis of dyadic perfectionism in a college sample. *Measurement and Evaluation in Counseling and Development*, 44(1), 32-51.
- Lopez, F. G., Fons-Scheyd, A., Bush-King, I., & McDermott, R. C. (2011). A latent class analysis of dyadic perfectionism in a college sample. *Measurement and Evaluation in Counseling and Development*, 44, 32-51.
- Lopez, F. G., Fons-Scheyd, A., Morúa, W., & Chaliman, R. (2006). Dyadic perfectionism as a predictor of relationship continuity and distress among college students. *Journal of Counseling*

- Psychology*, 53(4), 543-549. Özete <http://psycnet.apa.org/record/2006-12809-015> adresinden erişildi (1.02.2018). doi: <http://dx.doi.org/10.1037/0022-0167.53.4.543>
- MacNeil, S., & Byers, E. S. (2005). Dyadic assessment of sexual self-disclosure and sexual satisfaction in heterosexual dating couples. *Journal of Social and Personal Relationships*, 22(2), 169-181.
- Martin, J. L., & Ashby, J. S. (2004). Perfectionism and fear of intimacy: Implications for relationships. *The Family Journal*, 12(4), 368-374.
- Matte, M., & Lafontaine, M. F. (2012). Assessment of romantic perfectionism: Psychometric properties of the romantic relationship perfectionism scale. *Measurement and Evaluation in Counseling and Development*, 45(2), 113-132.
- Matte, M., & Lafontaine, M. F. (2012). Assessment of romantic perfectionism: Psychometric properties of the romantic relationship perfectionism scale. *Measurement and Evaluation in Counseling and Development*, 45(2), 113-132.
- Mee, F. F., Hazan, S. A., Baba, M., Talib, M. A., & Zakaria, N. S. (2015). Relationship between Perfectionism and Marital Satisfaction among Graduate Students. *International Journal of Education and Research*, 3(8).
- Metts, S. & Cupach, W.R. (1990). The influence of relationship beliefs and problemsolving responses on satisfaction in romantic relationships. *Human Communication Research*, 17(1), 170-185.
- Mikulincer, M. (1998). Attachment working models and the sense of trust: An exploration of interaction goals and affect regulation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74, 1209-1224. doi:10.1037/0022-3514.74.5.1209 Özete <http://psycnet.apa.org/record/1998-01923-008> adresinden erişildi (8.07.2018).
- Miller, J., & Tedder, B. (2011). The discrepancy between expectations and reality: Satisfaction in romantic relationships. *Advanced Research*, Hanover College.
- Murray, S. L., & Holmes, J. G. (2009). The architecture of interdependent minds: A motivation-management theory of mutual responsiveness. *Psychological Review*, 116(4), 908-928. doi: 10.1037/a0017015
- Murray, S. L., Pinkus, R. T., Holmes, J. G., Harris, B., Gomillion, S., Aloni, M., ... & Leder, S. (2011). Signaling when (and when not) to be cautious and self-protective: Impulsive and reflective trust in close relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 101(3), 485.
- Myers, J. E., Sweeney, T. J. & Wimer, J. M. (2000). The Wheel of Wellness Counseling for Wellness: A Holistic Model for Treatment Planning. *Journal of Counseling and Development*, (78), 251-266.
- Olderbak, S., & Figueredo, A. J. (2009). Predicting romantic relationship satisfaction from life history strategy. *Personality and Individual Differences*, 46(5-6), 604-610.
- Özgen, D. G., Ekici, H., ve Kardaş, S. (2017). Erişim Seçim Stratejileri, Mükemmeliyetçilik Ve Değer Tercihlerinin Evlenmemi Bireylerin Duygusal İlişki Tercihlerine Etkisinin Lojistik Regresyon Analizi ile İncelenmesi. *Finans Ekonomi ve Sosyal Araştırmalar Dergisi (FESA)*, 2(2), 78-91.
- Özgül, E. (1992). Üniversite öğrencilerinin sorunları, ve çözüm yolları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(7), 5-13.
- Petersen, M. (2017). The Impact of Perfectionism In Couple Conflict and Relationship Satisfaction: An Exploration of the Mediating Influence of Perfectionism in Gottman's Conflict Model. Doctoral dissertation, Azusa Pacific University.
- Prigerson, H. G., Maciejewski, P. K., & Rosenheck, R. A. (1999). The effects of marital dissolution and marital quality on health and health service use among women. *Medical Care*, 37, 858-873.
- Proulx, C. M., Helms, H. M. & Buehler, C. (2007). Marital quality and personal well-being: A meta-analysis. *Journal of Marriage and Family*, 69(3), 576-593.
- Purnine, D. M., & Carey, M. P. (1997). Interpersonal communication and sexual adjustment: The roles of understanding and agreement. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 65, 1017-1022.
- Rotter, J. B. (1980). Interpersonal trust, trustworthiness, and gullibility. *American Psychologist*, 35, 167.

- Rusbult, C. E., & Buunk, B. P. (1993). Commitment processes in close relationships: An interdependence analysis, *Journal of Social and Personal Relationships*, *10*, 175-204.
- Rusbult, C. E., Zembrodt, I. M. & Gunn, L. K. (1982). Exit, voice, loyalty, and neglect: Responses to dissatisfaction in romantic involvements. *Journal of Personality and Social Psychology*, *43*(6), 1230.
- Rusbult, C.E., Martz, J.M., & Agnew, C.N. (1998). The Investment Model Scale: Measuring commitment level, satisfaction level, quality of alternatives and investment size. *Journal of Personal Relationships*, *5*, 357-391.
- Rydell, R. J., McConnell, A. R., & Bringle, R. G. (2004). Jealousy and commitment: Perceived threat and the effect of relationship alternatives. *Personal Relationships*, *11*(4), 451-468. doi: [10.1111/j.1475-6811.2004.00092.x](https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2004.00092.x).
- Saraç, A., Hamamcı, Z., & Güçray, S. (2015). Üniversite öğrencilerinin romantik ilişki doyumunun yordanması. *Türk Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Dergisi*, *5*(43), 69-81.
- Sarı, T. ve Çakır, S. G. (2016). Mutluluk korkusu ile öznel ve psikolojik iyi olma arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, *5* (Özel Sayı, 2), 222-229.
- Sarı, T. (2008). *Üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerle ilgili akademik, olmayan inançlar, bazı davranış boyutları ve ilişki doyumu arasındaki ilişkiler*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Segrin, C., Powell, H. L., Givertz, M., & Brackin, A. (2003). Symptoms of depression, relational quality, and loneliness in dating relationships. *Personal Relationships*, *10*, 25-36.
- Simpson, J. A. (1990). Influence of attachment styles on romantic relationships. *Journal of personality and social psychology*, *59*(5), 971.
- Simpson, J. A. (2007). Psychological foundations of trust. *Current Directions in Psychological Science*, *16*, 264-268. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8721.2007.00517.x>
- Stackert, R. A., & Bursik, K. (2003). Why am I unsatisfied? Adult attachment style, gendered irrational relationship beliefs, and young adult romantic relationship satisfaction. *Personality and Individual Differences*, *34*(8), 1419-1429.
- Stanley, S. M., Markman, H. J., & Whitton, S. W. (2002). Communication, conflict, and commitment: Insights on the foundations of relationship success from a national survey. *Family Process*, *41*(4), 659-675.
- Stoeberl, J. (2012). Dyadic perfectionism in romantic relationships: Predicting relationship satisfaction and long-term commitment. *Personality and Individual Differences*, *53*(3), 300-305.
- Stoeberl, J., & Otto, K. (2006). Positive conceptions of perfectionism: Approaches, evidence, challenges. *Personality and Social Psychology Review*, *10*, 295-319. doi:10.1207/s15327957pspr1004_2
- Stoeberl, J., & Otto, K. (2006). Positive conceptions of perfectionism: Approaches, evidence, challenges. *Personality and Social Psychology Review*, *10*, 295-319. doi:10.1207/s15327957pspr1004_2
- Terzi İhan, S., ve İnan, İ. (2017). Evli bireylerin ilişki bağlanmalarına yönelik Yatırım Modeli Temelli Nitel Bir Çalışma. *Journal of Turkish Educational Sciences*, *15*(2), 184-199.
- Towler, A. J., & Stuhlmacher, A. F. (2013). Attachment styles, relationship satisfaction, and well-being in working women. *The Journal of social psychology*, *153*(3), 279-298.
- Towner, S. L., Dolcini, M. M., & Harper, G. W. (2015). Romantic relationship dynamics of urban African American adolescents: Patterns of monogamy, commitment, and trust. *Youth & Society*, *47*(3), 343-373.
- Tucker, J. S., & Anders, S. L. (1999). Attachment style, interpersonal perception accuracy, and relationship satisfaction in dating couples. *Personality and Social Psychology Bulletin*, *25*(4), 403-412.
- Uysal, A., Lin, H. L., Knee, C. R., & Bush, A. L. (2012). The association between self-concealment from one's partner and relationship well-being. *Personality and Social Psychology Bulletin*, *38*(1), 39-51.

Yalçın, İ., ve Ersever, O. (2015). İli ki geliştirme programının üniversite öğrencilerinin ili ki doyum düzeylerine etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(2), 185-201.

Extended Abstract

Introduction

Establishing and maintaining a close relationship is one of the main developmental tasks young adulthood period. Close relationships play an important role in being happy, feeling safe and being satisfied with life. As a type of close relationships; romantic relations are consist of dating, living together, marriage and other types of long-term relationships. Many people want to have a romantic relationship in any period of their life. Young adults are more in need of romantic relationships. Romantic relationships which are established during university years are seen as the most supportive relationship type. Romantic relationships in university years effect the development of adult roles, peer and family relationships and the process of spousal selection. It is clear that romantic relationships have a multifaceted impact on young people's life. For this reason, it is important that young people have romantic relationships which they are satisfied with their relationships. However, according to the researches, in Turkey, university students are most in need of help for relationship problems. It is seen that young people's relationships are unhealthy and that they are not satisfied with their relationships. Accordingly, it can be considered that in higher education institutes, there is a need for studies to support relationship satisfaction of young adults which contributes to increasing of physical and psychological well-being, happiness, self-esteem, in addition to making life meaningful and being target oriented. In this context, in current study relationship satisfaction in college students is examined and the concepts of perfectionism and dyadic trust are considered as factors affecting the relationship satisfaction. The aim of current study was to investigate the role of perfectionism and dyadic trust in predicting of relationship satisfaction of university students.

Method

This study was based on predictive associational research model. The participants consisted of 325 university students who already have had a romantic relationship. 70.5% of the participants were female, 28.9% were male and two participants did not specify gender. Participants' ages range from 17 to 33 years. The average age was 21.75 and the standard deviation was 2.57. Data was collected with Relationship Assessment Scale, Romantic Relationship Perfectionism Scale, Dyadic Trust Scale and personal information form. In analysis, mean, Pearson correlation and multiple linear regression analysis techniques were used.

Results

According to the findings, there was positive relationship between relationship satisfaction and self-oriented perfectionism and dyadic trust; while there is a statistically negatively significant relationship between other-oriented perfectionism. According to the results of multiple linear regression analysis; self-directed perfectionism, perfectionism towards others, and dyadic trust accounted for 33.3% of the change in relationship satisfaction level. The increasing of the self-oriented perfectionism and dyadic contributed to the increasing of the level of relationship satisfaction; while the increasing of other-oriented perfectionism led to a decrease in the level of relationship satisfaction.

Discussion

This research was conducted to investigate the association of university students' romantic relationship satisfactions with perfectionism and dyadic trust variables. Findings showed that the increase in self-oriented perfectionism and dyadic trust contributed to the increase in the level of relationship satisfaction. It was found that the increase in the level of perfectionism towards others led to a decrease in the level of relationship satisfaction. Regression analysis revealed that self-oriented perfectionism, other-oriented perfectionism, confidence and dyadic trust accounted for 33.3% of the change in relationship satisfaction.

According to the results, it can be said that romantic relationships positively contribute to the university students' mental development. Having self-perfectionist attitude positively affects romantic relationships; however having perfectionist attitude towards others negatively affects romantic relationships. It can be thought that having perfectionist attitude towards others damages dyadic trust, and so the romantic relationship can be damaged. It is understood that partners should take care of themselves and should trust each other, so, they can get satisfaction from their relationships.

Findings obtained from current research provide important contributions to the literature, but also the research has some limitations. One of these limitations is that the process of collecting data conducted as online. In addition, in the present study, the information such as the type of relationship, duration of relationships, participants' socioeconomic level and participants' family marriage status didn't collect. Next studies can be organized for different sample groups. Besides for further studies, the impact of demographic and cultural variables may be examined.